

Publicerad 2012-11-17 22:09 av Yrre

Liv.

Du levnad, ditt hopp står högt.

Somt har livet som har landat hos mig

saker som inte kanske händer dig

eller många som går på vår jord

har inte ens ork att läsa mina ord

inte har livet flutit som en guppande barkbåt över älv

nej det har inte snirklat sig så där snällt

Du vet hur det känns när vintern tar vid

och man vet att mörkret varar en längre tid

och isttid har sig och går ann

tänk jag vet hur den känns i bland

Mörker måne och sol i nedan

svartaste svart och sedan

det där märkliga som tar en någonstans där hoppet gror

det är där jag i verkligheten bor

för vars någon annanstans kan man segla med vindar

som står i lagom brand

hur kan man ankra med visshet att vågorna står

om man inte vet att hoppet finns och vartåt det går

nej, visst har jag undrat och hoppats om liv

för det finns och jag står rak

det är då det mörka får ta gigantiska kliv

i bussen å sätta sig längre bak.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten